

на глава. За женидбытъ особенно имамаъ дарба извънредна. Толкова съмь опытна въ това искусство, щото, ако искамаъ, мога да ожена и влъкъ съ овца. Колкото 'за ваш'та работа, трудътъ ми не бѣше много голѣмъ. Говорихъ и на едната и на другата зз васъ ; казахъ на майката чи обычате Марія, и чи вый сте ся рѣшили да я земнете, еще когато сте я видѣли на прозорецътъ и въ пѣтьтъ . . .

Грабо.

Какво ти отговори ?

Фросинка.

Тя пріе съ радость ; а като ѝ казахчи вый желаете дъщеря ѝ да приежтствува таз' вечерь и на Лалкиный-тъ годежь, тя пріе и това съ благодареніе, и казахчи може да ми я повѣри.

Грабо.

Азъ съмь принуденъ, Фросинке, да гостя таз' вечерь киръ Лулча, та за това желаяхъ да земе и тя участіе въ това угощеніе.

Фросинка.

Имате право. Тя трѣба да доде подирь пладне да поздравн дъщеря ви, па отъ тамъ да излѣзе на расходка до градинытъ, а послѣ да ся върне за вечеря.

Грабо.

Добрѣ, добрѣ ! да идатъ заедно съ дъще-